

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesgericht Feldkirch (Oostenrijk) op 24 oktober 2012 — Armin Maletic, Marianne Maletic/lastminute.com GmbH en TUI Österreich GmbH

(Zaak C-478/12)

(2013/C 26/40)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesgericht Feldkirch

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Armin Maletic, Marianne Maletic

Verwerende partijen: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Prejudiciële vraag

Moet artikel 16, lid 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken⁽¹⁾, op grond waarvan de bevoegde rechtbank die is van de woonplaats van de con-sument, aldus worden uitgelegd dat wanneer de andere partij (in casu een reisbureau waarvan de zetel zich in het buitenland bevindt) gebruik maakt van een contractpartner (in casu een reisorganisator waarvan de zetel zich in het binnenland bevindt), in het geval van rechtsvorderingen waarbij beide betrokken zijn artikel 16, lid 1, van deze verordening ook van toepassing is op de binnenlandse contractpartner?

⁽¹⁾ PB 2001, L 12, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 25 oktober 2012 — Minister van Financiën, andere partij: X BV

(Zaak C-480/12)

(2013/C 26/41)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Minister van Financiën

Andere partij: X BV

Prejudiciële vragen

1) a) Moeten de artikelen 203 en 204 van het CDW⁽¹⁾ [Communautair douanewetboek] in samenhang gelezen met

artikel 859 (in het bijzonder onder 2, letter c), van het UCDW⁽²⁾ [Uitvoeringsverordening communautair douanewetboek] zo worden uitgelegd dat het (enkele) overschrijden van de overeenkomstig artikel 356, lid 1, van het UCDW vastgestelde vervoerstermijn niet leidt tot een douaneschuld wegens een onttrekking aan het douanetoezicht in de zin van artikel 203 van het CDW, maar tot een douaneschuld op grond van artikel 204 van het CDW?

b) Is voor bevestigende beantwoording van vraag 1) a. vereist dat de betrokkenen aan de douaneautoriteiten inlichtingen verstrekken met betrekking tot de oorzaken van de termijnoverschrijding of ten minste tegenover de douaneautoriteiten verklaren waar de goederen zijn verbleven in de periode die is verstreken tussen de overeenkomstig artikel 356 van het CDW vastgestelde termijn en het tijdstip van daadwerkelijk aanbrengen bij het douanekantoor van bestemming?

2) Moet de Zesde richtlijn⁽³⁾, in het bijzonder artikel 7 van die richtlijn, zo worden uitgelegd dat btw wordt verschuldigd indien een douaneschuld uitsluitend op grond van artikel 204 van het CDW ontstaat?

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1).

⁽³⁾ Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Statens inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Grondwettelijk Hof (België) op 29 oktober 2012 — Pelckmans Turnhout NV tegen Walter Van Gastel Balen NV e.a.

(Zaak C-483/12)

(2013/C 26/42)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Pelckmans Turnhout NV

Verweersters: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV, Walter Van Gastel Schoten NV

Prejudiciële vraag

Dient het gelijkheidsbeginsel, neergelegd in artikel 6, derde lid, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en in de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in samenhang gelezen met de artikelen 15 en 16 van het voormelde Handvest en met de artikelen 34 tot 36, 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, aldus te worden geïnterpreteerd dat het zich verzet tegen een regeling zoals neergelegd in de artikelen 8, 9, 16 en 17 van de wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening, doordat de daarin opgenomen verplichting tot het voeren van een wekelijks sluitingsdag:

- i) niet van toepassing is op handelaren die gevestigd zijn in treinstations of in vestigingseenheden van maatschappijen voor openbaar vervoer, evenmin voor verkopen in luchthavens en havenzones die openstaan voor het internationaal reizigersverkeer en ook niet voor verkopen in tankstations of vestigingseenheden gelegen op het domein van autosnelwegen, doch wel op handelaren die op andere locaties zijn gevestigd,
- ii) niet van toepassing is op handelaren die actief zijn in de verkoop van producten zoals kranten, tijdschriften, tabak en rookwaren, telefoonkaarten en producten van de Nationale Loterij, de verkoop van dragers van audiovisuele werken en videospelen, de verkoop van consumptie-ijs, doch wel op de handelaren die andere producten aanbieden,
- iii) enkel van toepassing is op de kleinhandel, te weten de ondernemingen die zich richten op verkopen aan de consument, terwijl ze niet van toepassing is op andere handelaren,
- iv) minstens een aanzienlijk grotere beperking met zich meebrengt voor de handelaren die hun activiteit voeren door middel van een fysiek verkooppunt, met rechtstreeks contact met de consument, dan voor de handelaren die hun activiteit voeren via een internetwinkel of mogelijk via andere manieren van verkoop op afstand?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank 's-Gravenhage (Nederland) op 31 oktober 2012 — Georgetown University tegen Octrooicentrum Nederland, handelend onder de naam NL Octrooicentrum

(Zaak C-484/12)

(2013/C 26/43)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank 's-Gravenhage

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Georgetown University

Verweerder: Octrooicentrum Nederland, handelend onder de naam NL Octrooicentrum

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet verordening (EG) nr. 469/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende het aanvullende beschermingscertificaat voor geneesmiddelen⁽¹⁾, meer in het bijzonder artikel 3, aanhef en onder c daarvan, zich ertegen dat, in de situatie dat een van kracht zijnd basisoctrooi meerdere producten beschermt, aan de houder van het basisoctrooi een certificaat wordt afgegeven voor ieder van de beschermde producten?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord, hoe dient artikel 3, aanhef en onder c, van de verordening te worden uitgelegd in de situatie dat een van kracht zijnd basisoctrooi meerdere producten beschermt en op de aanvraagdatum van een certificaat voor één van de door het basisoctrooi beschermde producten (A), weliswaar nog geen certificaten waren verkregen voor andere producten (B, C) beschermd door hetzelfde basisoctrooi, doch op die aanvragen voor de producten (B, C) certificaten zijn afgegeven voordat op de aanvraag voor een certificaat voor het eerstgenoemde product (A) is beslist?
- 3) Is het voor de beantwoording van de vorige vraag van belang of de aanvraag voor één van de door het basisoctrooi beschermde producten (A) op dezelfde datum is ingediend als de aanvragen voor andere producten (B, C) beschermd door hetzelfde basisoctrooi?
- 4) Indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord, kan een certificaat worden afgegeven voor een door een van kracht zijnd basisoctrooi beschermd product, indien reeds eerder voor een ander door hetzelfde basisoctrooi beschermd product een certificaat is afgegeven, maar van dit laatste certificaat door de aanvrager afstand wordt gedaan met het oogmerk een nieuw certificaat te kunnen verkrijgen op basis van hetzelfde basisoctrooi?
- 5) Indien het voor beantwoording van de vorige vraag relevant is of de afstand terugwerkende kracht heeft, wordt de vraag of afstand terugwerkende kracht heeft beheerst door artikel 14, aanhef en onder b, van de verordening of door het nationale recht? Indien de vraag of afstand terugwerkende kracht heeft wordt beheerst door artikel 14, aanhef en onder b, van de verordening, dient die bepaling zo te worden uitgelegd dat afstand terugwerkende kracht heeft?

⁽¹⁾ PB L 152, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederland) op 31 oktober 2012 — Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer tegen Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Zaak C-485/12)

(2013/C 26/44)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

College van Beroep voor het Bedrijfsleven